

1926-01-23

SENDER

Fritz Syberg

RECIPIENT

Else Jensen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Johannes V. Jensen var på rejse i Ægypten og Palæstina 1926 (lex.dk) Syberg-familien boede i et lille skur på Fyns Hoved i sommermånederne flere år i træk. I 1910 besøgte Jensen-familien dem dér. 1910-1913 boede Syberg-familien i Italien. Det Anckerske Legat blev testamentarisk stiftet af Carl Andreas Ancker 1857. Det uddeltes tidligere hvert år til en maler, en billedhugger, en komponist og en digter (Det Anckerske Legats hjemmeside, sept. 2026).

Else og Johannes V. Jensen havde et fritidshus i Tibirke.

Sender's location:

Pilegaarden

Sender info (seal, address, etc.):

Gårdens navn er skrevet øverst s. 1

Mentioned people:

Henrik Cavling

Emmerik Jensen

Jens Jensen

Villum Jensen

Marie Schou

Archive:

Det Kongelige Bibliotek

Trykt udgave:

Nej

TRANSCRIPTION

Pilegaarden 23-1-26

Kære Else.

Den 21 fik vi et Brev fra Joh. V fra Ægypten, som netop indtraf paa Maries Fødselsdag. Hans Fornemmelse var i Brevet netop som jeg ventede mig, og jeg kan levende sætte mig ind i om ["om" overstreget] at han føler Trang til Resten af sit Liv at koncentrere sig og sin Opdagertrang til Danmark. Sagen er at Ens Flugt ud i Universet der ["der" oversteget] foregaar lige saa hurtig og bekvemt fra Kvisten i Rahbeks Alle som fra et Hotel i Kairo og man kommer lige hurtig af Sted enten man sidder paa en af Tibirkens Bakker eller ["eller" indsat over linjen] i et Eksprestog. Husker Du en Sommerdag i 1910 ude paa Fyns Hoved da Luften var skyfri, Havet blaat og Kornet modent, og Joh. V. ønskede at Cavling var tilstede og kunde "se med" -?

Jeg kommer ved at mindes den til at tænke paa Sommeren 1912 da vi opholdt os i Marina di Pisa det var samme Aar Joh. og jeg begge fik Ancher. Jeg foreslog i et Brev at han naar han drog af paa sin Kinarejse skulde lægge Vejen om ad Pisa tage Dig og Børnene med og sætte Jer af der og saa hente Jer paa Hjemvejen. Han lyttede, og der var saa vidt jeg kunde mærke ogsaa en svag Vaklen tilstede. Men altsaa, han holdt fast ved sit Lune og gik uden om Italien. Jeg kan ikke lade være med at tænke paa, hvad Kulør vor fælles Skæbne vilde have faaet om han nu havde indvilliget. Det var saadan en grødefuld Tid for Forholdet mellem os. Det er et af disse mystiske Punkter der vrirler af i Ens Liv, hvor man ved at se tilbage ofte faar den Tro at Livet vilde have blevet et helt andet dersom man paa ["paa" overstreget] i et bestemt givet Øjeblik havde sat venstre Ben frem i Stedet for højre.

Imidlertid, det er godt som det er.

Jeg haaber vi ser Eder til Sommer i Jeres nye Bil. Garagen er vist ikke mindre end den kan rumme den. Undertiden forestiller jeg mig at I maaske kunde falde til her en Tid, saa jeg kunde faa min gamle Drøm om at male Jer sammen i det fri virkeliggjort. Hils nu Joh. V. naar Du skriver fra os begge to, og mange Hilsener til Dig selv fra Marie og Fritz Syberg

Pilegaard, 23-1-26

Kære Else.

Den 23 fte er et Brev fra Joh. V.
fra Egypten, som netop indtraf
paa Marias Fødselsdag. Hans
Forennummer var i Brevet netop
som jeg ventede mig, og jeg kan
sige at det sætter mig ind i, om at
han føler Traug til Røstus af sit
Liv at konfirmerer sig og sin
Opdagelsestrang til Danmark.
Ligesom at den Flugt ud i Verden
verre ~~den~~ foregaa lige saa hurtigt
og bekvemt fra Kvinden i Rabotes
Alle som fra et Hotel i Kairo
og man kommer lige hurtigt af sted
enten man ridder paa en af
Tibirde Barre eller et Ekspresstog.
Tænker du en Sommerdag i 1910
når paa Fjens Hoved da Lufta var
stærk, Havet blaat og Kornet modent
og Joh. V. ønskede at lande var
tilstede og kunde se med
Jeg kommer ved at mindes den til
at tænke paa Sommeren 1912 da
vi opholdt os i Marina di Pisa.

Det var ramme Cha. Joh. V. og jeg
begge fik Anstret. Jeg foreslog ham
i et Brev at han naar han drog af
naar min Kierlighed skulde lade sig
om ad Pira tage sig og Børnen med
og sætte sig af der og saa hente sig paa
Hjemreisen. Han lyttede, og der var saa
end og kunde maale og saa en saa
Vaklen tilsted. Men altsaa, han holdt
fast ved sit Ene og gik ind i sin Stal.
Jeg kan ikke lade den med at tænke
paa, hvad Kulor var fælle Skæbne
ville have faaet om han nu havde
indvilliget. Det var saadan en grødefuld
Tid for Forholdet mellem os. Interet
af disse mystiske Punkter der omkring
af i sin Chio, hvor man ved at se tilbage
oftest faar den Tro at Gæst vilde have
hevet et helt andet dersom man faar
et bestemt givet Gæst havde sat venste
Ben frem i Stedet for højre.

Imidlertid, dette godt som det er.
Jeg haaber især det til Tourner
i Jers nye Bil. Garagen er vist i de
mindre end den kan rumme den.
Understøden forestiller sig mig at I maatte
kunne falde til her en Tid, saa I
kunde faa min gamle Drøm om at
male Jer sammen i det fri i et lykkeligt
gynt. Vil vi Joh. V. naar du kommer
fra os begge to, og mange Velsener til
Dig selv fra Marie og Fritz Syber.